

2. Skutki prawne czynności dokonanych przed dniem wejścia w życie ustawy, w odniesieniu do akcji i udziałów albo majątku w spółkach, o których mowa w ust. 1, ocenia się według przepisów dotychczasowych.

Art. 4. Przepisów art. 3 nie stosuje się do akcji i udziałów w spółkach określonych na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Opłaty roczne w wysokości określonej w art. 1 pkt 6 ustala się, poczynając od opłat należnych za 2004 r.

2. Spory w sprawie opłat z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa za lata 2001—2003 podlegają rozpoznaniu przez sądy powszechne, właściwe ze względu na miejsce położenia nieruchomości.

Art. 6. 1. Wpłaty dokonane przez Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa, na podstawie art. 20a ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zalicza się na poczet spłaty zobowiązań Agencji, o których mowa w art. 20a ust. 1 i 4 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Poręczenia i gwarancje kredytowe udzielone przez Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa przed dniem wejścia w życie ustawy, obciążają mienie Zasobu.

Art. 7. 1. Określone w ustawie zasady gospodarki finansowej oraz zasady rachunkowości Agencji Własno-

ści Rolnej Skarbu Państwa i Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa obowiązują, poczynając od roku obrotowego 2003.

2. W informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa za rok 2002 Agencja jest obowiązana zamieścić informacje o:

- 1) mieniu i obciążeniach majątkowych Zasobu;
- 2) wartości mienia Zasobu;
- 3) przyjętej metodologii identyfikacji mienia i obciążeń majątkowych Zasobu oraz oszacowania wartości mienia Zasobu.

3. W okresie roku od dnia wejścia w życie ustawy Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa jest obowiązana przeprowadzić inwentaryzację składników mienia Zasobu oraz dokona wyceny ich wartości godziwej na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694), z zastrzeżeniem art. 20d ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 8. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są z nią sprzeczne.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

65

USTAWA

z dnia 20 grudnia 2002 r.

o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz ustawy o systemie oświaty

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2001 r. Nr 6, poz. 56, Nr 42, poz. 475, Nr 89, poz. 973, Nr 100, poz. 1080, Nr 122, poz. 1323 i 1325, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1793 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 675, Nr 113, poz. 984, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„absolwencie — oznacza to bezrobotnego w okresie do upływu 12 miesięcy od dnia określonego w dyplomie, świadectwie lub innym dokumencie potwierdzającym ukończenie szkoły lub zaświadczeniu o ukończeniu kursu, jeżeli jest:”

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) agencji zatrudnienia — oznacza to agencję pośrednictwa pracy, agencję doradztwa personalnego, agencję pracy tymczasowej,”

c) w pkt 2 lit. i otrzymuje brzmienie:

„i) nie uzyskuje miesięcznie dochodu w wysokości przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych, z zastrzeżeniem lit. d),”

d) w pkt 7 po lit. d dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) koszty egzaminów umożliwiających uzyskanie określonych uprawnień zawodowych, certyfikatów lub tytułów zawodowych,”

- e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) nielegalnej działalności — oznacza to:
a) prowadzenie agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia,
b) pobieranie przez agencję zatrudnienia od osób, dla których poszukuje ona zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, opłat innych niż wymienione w art. 47 ust. 2 pkt 8,”
- f) pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) pracach interwencyjnych — oznacza to zatrudnienie bezrobotnego przez pracodawcę, jeżeli zatrudnienie to nastąpiło w wyniku umowy zawartej ze starostą,”
- g) pkt 21b otrzymuje brzmienie:
„21b) stypendium — oznacza to kwotę wypłacaną z Funduszu Pracy bezrobotnemu, zarejestrowanemu w powiatowym urzędzie pracy jako absolwent, w okresie odbywania szkolenia, stażu u pracodawcy oraz przez okres nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej albo w szkole wyższej, do której uczęszcza w systemie wieczorowym lub zaocznym,”
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:
„Art. 3. Zadania określone w ustawie realizuje minister właściwy do spraw pracy oraz samorząd województwa, wojewoda i samorząd powiatowy, którzy współdziałają z organami, organizacjami i instytucjami zajmującymi się problematyką zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu, a w szczególności z gminami oraz organizacjami związków zawodowych, pracodawców i bezrobotnych.”
- 3) w art. 4 w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:
„c) wprowadzenie i rozwijanie w urzędach pracy systemów informatycznych zapewniających spójny system obsługi rynku pracy przez ustalenie zasad i procedur homologacji systemów informatycznych stosowanych w urzędach,”
- 4) po art. 4b dodaje się art. 4c w brzmieniu:
„Art. 4c. Minister właściwy do spraw pracy może, w drodze rozporządzenia, ustalić wymagania i tryb homologacji systemów informatycznych stosowanych w urzędach pracy, uwzględniając:
1) rodzaje oprogramowania objęte procedurami homologacji,
2) ogólny i szczegółowy zakres wymagań homologacji,
3) sposób ogłaszania wymagań,
4) warunki zgłoszenia oprogramowania do homologacji,
5) przebieg procedury homologacji.”
- 5) w art. 5 w ust. 1:
a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ustalanie dla samorządów powiatowych danego województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa, kwot środków Funduszu Pracy na finansowanie programów na rzecz aktywnego przeciwdziałania bezrobociu oraz finansowanie innych fakultatywnych zadań,”
- b) uchyla się pkt 9,
c) w pkt 11 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 12—14 w brzmieniu:
„12) organizowanie oraz finansowanie z Funduszu Pracy szkolenia kadr wojewódzkiego i powiatowych urzędów pracy realizujących na terenie województwa zadania wynikające z ustawy,
13) określanie, po zasięgnięciu opinii wojewódzkiej rady zatrudnienia, na podstawie klasyfikacji zawodów i specjalności, o której mowa w art. 36 ust. 3, wykazu zawodów, za które może być dokonywana refundacja, o której mowa w art. 6a pkt 5a; wykaz podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym,
14) programowanie i realizacja projektów dotyczących rozwoju zasobów ludzkich, finansowanych z europejskich funduszy przedakcesyjnych i strukturalnych.”
- 6) w art. 6 w pkt 6 uchyla się lit. e i f;
7) w art. 6a po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:
„5a) refundowanie wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego,”
- 8) w art. 8 w ust. 2:
a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) opiniowanie kryteriów podziału środków Funduszu Pracy dla samorządów powiatowych danego województwa na finansowanie programów na rzecz aktywnego przeciwdziałania bezrobociu i finansowanie innych fakultatywnych zadań oraz opiniowanie opracowanych przez wojewódzkie urzędy pracy projektów planów finansowych i sprawozdań z ich realizacji,”
- b) w pkt 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:
„11) wydawanie opinii w sprawach dotyczących młodocianych w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 13.”
- 9) w art. 12:
a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Nie stanowi pośrednictwa pracy kierowanie za granicę do pracodawców zagranicznych własnych pracowników przez organy, organizacje lub instytucje, jeżeli wynika to z umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.”
- b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Informując o wolnych miejscach zatrudnienia lub miejscach przygotowania zawodowego, pracodawcy nie mogą formułować wymagań dyskryminujących kandydatów ze względu na

- pleć, wiek, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania, zwłaszcza polityczne lub religijne, ani ze względu na przynależność związkową.”,
- c) uchyla się ust. 3a;
- 10) w art. 13 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) dwukrotnie odmówiła, bez uzasadnionej przyczyny, przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia, wykonywania prac interwencyjnych lub robót publicznych, albo udziału w szkoleniu, stażu lub programie specjalnym; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 6 miesięcy.”;
- 11) w art. 16 ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Starosta, na wniosek bezrobotnego, może wyrazić zgodę na częściowe sfinansowanie z Funduszu Pracy kosztów szkolenia, jeżeli skierowanie na to szkolenie nastąpiło na prośbę bezrobotnego albo innej organizacji lub instytucji pokrywającej część kosztów tego szkolenia. Przepisy art. 15 ust. 1—4 stosuje się odpowiednio.”;
- 12) w art. 19 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Starosta może skierować bezrobotnych, którzy ukończyli 53 lata — kobiety i 58 lat — mężczyźni, z którymi rozwiązanie stosunku pracy w ostatnim zakładzie pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, do wykonywania pracy w ramach prac interwencyjnych przez okres do 24 miesięcy oraz dokonać na zasadach określonych w ust. 1 zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów.”;
- 13) w art. 20:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Starosta zwraca organizatorowi robót publicznych, który zatrudniał skierowanych bezrobotnych przez okres do 6 miesięcy, część kosztów poniesionych na wynagrodzenia, nagrody oraz składki na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty ustalonej jako iloczyn liczby zatrudnionych w miesiącu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy oraz 50% przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w ostatnim dniu zatrudnienia każdego rozliczanego miesiąca i składki na ubezpieczenia społeczne od refundowanego wynagrodzenia.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Na wniosek organizatora robót publicznych, w powiatach (gminach) zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, starosta, po uzyskaniu opinii powiatowej rady zatrudnienia, może wyrazić zgodę na refundowanie do 20% rzeczowych kosztów organizacji robót publicznych, jednakże w wysokości nie wyższej niż 15% kwoty wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne bezrobotnych, finansowanych z Funduszu Pracy.”,
- c) uchyla się ust. 6;
- 14) art. 22 otrzymuje brzmienie:
„Art. 22. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz przyznawania zaliczek, mając na uwadze:
1) wskazanie podmiotów uprawnionych do organizowania robót publicznych i prac interwencyjnych,
2) wskazanie preferencji przy kierowaniu osób do robót publicznych i prac interwencyjnych,
3) treść wniosku o organizowanie robót publicznych lub prac interwencyjnych,
4) określenie trybu i warunków zawieranych umów z uprawnionymi pracodawcami,
5) warunki zwrotu wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne.”;
- 15) po art. 22a dodaje się art. 22b w brzmieniu:
„Art. 22b. Starosta może zawrzeć z pracodawcą lub organizacją zrzeszającą pracodawców umowę przewidującą refundowanie poniesionych kosztów na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty, o której mowa w art. 57 ust. 3, z uwzględnieniem wykazu zawodów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 13.”;
- 16) w art. 25:
- a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Okres pobierania zasiłku, o którym mowa w ust. 1 i 5, ulega skróceniu o okres zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych przypadających na okres, w którym przysługiwałby zasiłek, oraz o okres nieprzysługiwania zasiłku z przyczyn wymienionych w art. 27 ust. 1 i 3.”,
- b) ust. 11 otrzymuje brzmienie:
„11. Bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania dochodu w wysokości przekraczającej połowę najniższego wynagrodzenia miesięcznie i zarejestrował się w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotny w okresie 7 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub osiągnięcia dochodu przekraczającego połowę najniższego wynagrodzenia miesięcznie, posiada prawo do zasiłku na czas skrócony o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego oraz o okresy, o których mowa w ust. 8.”,

- c) po ust. 11a dodaje się ust. 11b w brzmieniu:
„11b. Przepisy ust. 11 stosuje się odpowiednio w przypadku bezrobotnych odbywających szkolenia lub staże organizowane przez inny podmiot niż powiatowy urząd pracy oraz w przypadku podjęcia stażu zawodowego, praktyk lub szkoleń finansowanych z europejskich funduszy przedakcesyjnych i strukturalnych.”,
- d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
„12. Osoba, która utraciła na okres nie dłuższy niż 365 dni status bezrobotnego, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki określone w art. 23, uzyskuje prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku oraz o okresy, o których mowa w ust. 8.”;
- 17) w art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Bezrobotny jest obowiązany do składania lub przesyłania powiatowemu urzędowi pracy co miesiąc pisemnego oświadczenia o dochodach oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie. W razie niedokonania tych czynności zasiłek lub inne świadczenia przysługują od dnia złożenia oświadczenia i innych wymaganych dokumentów.”;
- 18) w art. 28 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) świadczenie wypłacone z Funduszu Pracy za okres po śmierci uprawnionego.”;
- 19) art. 37 otrzymuje brzmienie:
„Art. 37. 1. Pośrednictwo pracy na terenie Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą mogą prowadzić podmioty prowadzące działalność gospodarczą lub statutową w tym zakresie, inne niż urzędy pracy, zwane dalej „agencjami pośrednictwa pracy”, po uzyskaniu wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.
2. Na zlecenie pracodawców mogą być świadczone odpłatnie usługi w zakresie doradztwa personalnego. Usługi doradztwa personalnego mogą prowadzić podmioty prowadzące działalność gospodarczą, zwane dalej „agencjami doradztwa personalnego”, po uzyskaniu wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.
3. Doradztwo personalne polega w szczególności na:
1) prowadzeniu analizy zatrudnienia w przedsiębiorstwach, określaniu kwalifikacji pracowników i ich predyspozycji oraz innych cech niezbędnych do wykonywania określonej pracy,
2) wskazywaniu źródeł i metod pozyskania kandydatów na określone stanowiska pracy,
3) weryfikacji kandydatów pod względem oczekiwanych kwalifikacji i predyspozycji, z zastosowaniem narzędzi i metod psychologicznych.
4. Usługi w zakresie zatrudniania pracowników w celu ich udostępniania stronie trzeciej, którą może być osoba fizyczna lub prawna, zwana dalej „przedsiębiorcą użytkownikiem”, wykonują wyłącznie agencje pracy tymczasowej. Przedsiębiorca użytkownik wyznacza pracownikowi agencji pracy tymczasowej zadania i kontroluje ich wykonanie.
5. Agencją pracy tymczasowej może być podmiot prowadzący działalność gospodarczą, po uzyskaniu wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.
6. W dokumentach, ogłoszeniach i ofertach publikowanych przez agencję pracy tymczasowej jest niezbędne podawanie wraz z nazwą własną określenia „agencja pracy tymczasowej”. Oferty pracy ogłaszane przez agencję pracy tymczasowej należy oznaczać jako oferty pracy czasowej.
7. Minister właściwy do spraw pracy prowadzi rejestr agencji zatrudnienia.
8. Minister właściwy do spraw pracy dokonuje wpisu do rejestru agencji zatrudnienia po wpłaceniu przez agencję na konto dysponenta Funduszu Pracy, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jednorazowej wpłaty w wysokości przeciętnego wynagrodzenia. Z opłat są zwolnione organizacje pożytku publicznego, o których mowa w odrębnych przepisach, o ile działalność w zakresie pośrednictwa pracy jest zgodna z celami statutowymi tych organizacji. W przypadku odmowy dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia dokonana wpłata nie podlega zwrotowi.
9. Minister właściwy do spraw pracy potwierdza dokonanie wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, wydaje certyfikat oraz określa warunki prowadzenia działalności agencji; prowadzenie pośrednictwa pracy za granicą wymaga potwierdzenia w formie odrębnego certyfikatu.
10. Jeżeli warunki określone w certyfikacie nie są przestrzegane, minister właściwy do spraw pracy może wykreślić agencję zatrudnienia z rejestru agencji zatrudnienia.
11. Agencja zatrudnienia ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw pracy o każdej zmianie siedziby, otwarciu i likwidacji oddziałów (filii), zaprzestaniu działalności, a także dostarczania wszelkich wymaganych przez niego informacji.”

12. Przetwarzanie danych przez agencję zatrudnienia odbywa się zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych; dane powinny dotyczyć jedynie kwalifikacji i doświadczenia zawodowego zainteresowanych osób.
  13. Agencja zatrudnienia nie może dyskryminować ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania, zwłaszcza polityczne i religijne, lub ze względu na przynależność związkową, osób, dla których poszukuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.
  14. Agencja zatrudnienia nie może pobierać od osób, dla których poszukuje zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, opłat innych niż wymienione w art. 47 ust. 2 pkt 8.
  15. Agencja zatrudnienia ma obowiązek przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw pracy oraz marszałkowi województwa i wojewodzie informacji o działalności w okresach rocznych, w terminie do dnia 15 stycznia.
  16. Agencja zatrudnienia ma obowiązek współpracować z organami zatrudnienia w zakresie realizacji polityki rynku pracy.
  17. Nie wymaga wpisu do rejestru agencji zatrudnienia gromadzenie w postaci elektronicznej i udostępnianie informacji o wolnych i poszukiwanych miejscach pracy za pośrednictwem Internetu i innych sieci telekomunikacyjnych.
  18. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki dokonywania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, odmowy dokonania wpisu, a także przypadki wykreślenia z rejestru, wzory wniosku i formularza certyfikatu, rodzaje dokumentów wymaganych do uzyskania wpisu, sposób prowadzenia ewidencji osób przez agencje, zakres składanych informacji oraz treść zawieranych umów w przypadku prowadzenia pośrednictwa poza granicami kraju, mając na względzie tworzenie warunków do rozwoju pośrednictwa pracy.”;
- 20) w art. 37b po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio do organizacji pożytku publicznego, o których mowa w odrębnych przepisach.”;
- 21) w art. 37d:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Bezrobotnemu zamieszkałemu w powiecie (gminie) uznanym za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, który po utracie statusu absolwenta, w okresie 6 miesięcy podjął dalszą naukę w systemie wieczorowym lub zaocznym w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej albo w szkole wyższej, starosta, na wniosek bezrobotnego, przyznaje stypendium w wysokości 60% kwoty zasiłku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, wypłacane przez okres 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 1a—3.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Stypendium przysługuje pod warunkiem nieprzekroczenia wysokości dochodu na osobę w rodzinie, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, uprawniającego do świadczeń z pomocy społecznej.”;
- 22) w art. 37h uchyla się ust. 2;
- 23) art. 37i otrzymuje brzmienie:
„Art. 37i. 1. Programy inicjowane przez organy samorządu województwa mające na celu:
— utrzymanie i tworzenie miejsc pracy,
— zmniejszenie negatywnych skutków bezrobocia,
— wsparcie przebiegu restrukturyzacji zatrudnienia w przedsiębiorstwach
mogą zostać wsparte z rezerwy Funduszu Pracy pozostającej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, zgodnie z art. 57a ust. 7.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zakres i tryb wspierania ze środków Funduszu Pracy realizacji programów, o których mowa w ust. 1.
3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, powiaty (gminy) zagrożone strukturalną recesją i degradacją społeczną, w których mogą być stosowane, określone na podstawie odrębnych przepisów, wszystkie lub niektóre instrumenty ekonomiczno-finansowe i inne preferencje, o których mowa w art. 37h ust. 1, biorąc pod uwagę przepisy wynikające z odrębnych ustaw, mogące mieć do nich odpowiednie zastosowanie.”;
- 24) w art. 37k w ust. 1 w pkt 4 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem, dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 5 w brzmieniu:
„5) zakończyła okres zatrudnienia, o którym mowa w art. 19 ust. 2a, i w wyniku zaliczenia go do okresu uprawniającego do emerytury spełnia warunki określone w pkt 1, 3 lub 4.”;
- 25) w art. 39 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku z odbywaniem szkolenia, na zasadach przewidzianych dla bezrobotnych,”;
- 26) art. 43 otrzymuje brzmienie:
„Art. 43. 1. Ochotnicze Hufce Pracy wykonują we współdziałaniu z jednostkami samorządu terytorialnego zadania państwa w zakresie kształcenia, dokształcania,

zatrudnienia i wychowania młodzieży, a w szczególności:

- 1) prowadzenia działalności wychowawczej, profilaktycznej i resocjalizacyjnej oraz udzielanie pomocy młodzieży zagrożonej bezrobociem, niedostosowanej społecznie oraz wymagającej specjalnej troski i oddziaływań,
- 2) organizowania zatrudnienia młodzieży,
- 3) tworzenia warunków uzyskania oraz podwyższenia kwalifikacji zawodowych i ogólnych, a także przekwalifikowania zawodowego młodzieży,
- 4) prowadzenia pośrednictwa pracy bez konieczności uzyskania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia, o którym mowa w art. 37.

2. Ochotnicze Hufce Pracy mogą dokonywać zwrotu poniesionych przez pracodawcę kosztów na wynagrodzenia i składki na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, w wysokości uprzednio uzgodnionej, nieprzekraczającej jednak kwoty, o której mowa w art. 57 ust. 3, z uwzględnieniem wykazu zawodów, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 13.”;

27) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zatrudnienie za granicą następuje w drodze bezpośrednich uzgodnień i umów zawieranych przez obywateli polskich z pracodawcami zagranicznymi albo zawieranych za pośrednictwem organów zatrudnienia lub za pośrednictwem agencji pośrednictwa pracy, zwanych dalej „jednostkami kierującymi”.”;

b) w ust. 2 w pkt 8 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) informację o zezwoleniach na pracę.”;

c) uchyla się ust. 4;

28) w art. 51 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zezwolenie jest wydawane na czas określony w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

29) w art. 55 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dotacje budżetu państwa,”;

b) uchyla się pkt 3,

c) po pkt 4c dodaje się pkt 4d w brzmieniu:

„4d) wpłaty, o których mowa w art. 37 ust. 8,”;

30) w art. 57:

a) w ust. 1:

— uchyla się pkt 12,

— pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) kosztów wysyłki wezwań, zawiadomień, zakupu lub druku kart rejestracyjnych niezbędnych do ustalenia uprawnień, przekazywania bezrobotnym należnych świadczeń pieniężnych oraz kosztów korespondencji z pracodawcami,”;

— pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) kosztów wprowadzania, rozwijania i eksploatacji systemu informatycznego w organach zatrudnienia,”;

— uchyla się pkt 24,

— w pkt 32 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 33 w brzmieniu:

„33) wsparcia programów, o których mowa w art. 37i ust. 1.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 10, są zwracane z Funduszu Pracy do wysokości najniższych stawek, określonych w odrębnych przepisach obowiązujących w okresie, za który jest dokonywana refundacja.”;

c) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób, warunki i tryb refundowania ze środków Funduszu Pracy wynagrodzeń wypłacanych młodocianym pracownikom zatrudnionym przez pracodawców na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego oraz składek na ubezpieczenia społeczne od refundowanych wynagrodzeń, mając na uwadze:

- 1) określenie podmiotów uprawnionych do składania wniosku,
- 2) treść wniosku,
- 3) sposób i tryb składania i rozpatrywania wniosku,
- 4) sposób refundacji.”;

31) art. 57a otrzymuje brzmienie:

„Art. 57a. 1. Minister właściwy do spraw pracy przekazuje na wyodrębniony rachunek samorządom województw i powiatom środki Funduszu Pracy na finansowanie zadań realizowanych w województwie do wysokości kwot ustalonych zgodnie z ust. 2 i 4—9.

2. Kwoty na finansowanie zadań w województwie, w tym fakultatywnych zadań, są ustalane przez ministra właściwego do spraw pracy według algorytmu określonego przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, o którym mowa w ust. 9.

3. Minister właściwy do spraw pracy ustala i przekazuje na rachunek sum na zlecenie dla Ochotniczych Hufców Pracy kwotę środków Funduszu Pracy z przeznaczeniem na refundowanie wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników.

4. Środki Funduszu Pracy na wypłatę zasiłków i innych obligatoryjnych świadczeń i wypłat są uwzględniane w algorytmie i przekazywane do wysokości faktycznych potrzeb.
  5. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, może określać, w kwocie ustalonej dla województwa, udział środków przeznaczonych na finansowanie zadań realizowanych przez samorząd województwa.
  6. Kwoty dla samorządów powiatowych są ustalane przez samorząd województwa, według kryteriów określonych przez sejmik województwa, w ramach kwoty, o której mowa w ust. 2. Określając kryteria, sejmik województwa powinien wziąć pod uwagę w szczególności:
    - 1) stopę bezrobocia,
    - 2) skalę napływów do bezrobocia i odpływów z bezrobocia,
    - 3) udział długotrwale bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych,
    - 4) udział absolwentów w ogólnej liczbie bezrobotnych.
  7. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 9, Rada Ministrów określi wysokość rezerwy na finansowanie programów aktywnego przeciwdziałania bezrobociu i innych fakultatywnych zadań, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, nie większej jednak niż 10% środków Funduszu Pracy.
  8. Decyzję w sprawie wyboru form aktywizacji zawodowej bezrobotnych i innych uprawnionych osób, w ramach łącznej kwoty ustalonej dla samorządu powiatu na finansowanie programów na rzecz aktywnego przeciwdziałania bezrobociu oraz innych fakultatywnych zadań, podejmuje starosta, po zasięgnięciu opinii powiatowej rady zatrudnienia.
  9. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Zatrudnienia oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, algorytm, o którym mowa w ust. 2, oraz szczegółowe zasady ustalania kwot środków z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 5, oraz przeznaczania rezerwy, o której mowa w ust. 7; przy ustalaniu kwot dla województw na finansowanie programów na rzecz aktywnego przeciwdziałania bezrobociu algorytm powinien w szczególności uwzględniać:
    - 1) stopę bezrobocia,
    - 2) udział długotrwale bezrobotnych w ogólnej liczbie bezrobotnych,
    - 3) udział absolwentów w ogólnej liczbie bezrobotnych.”;
- 32) w art. 60:
- a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) warunków zawartych w certyfikatach, o których mowa w art. 37 ust. 9.”,
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kontrolą mogą być objęte jednostki, wobec których zachodzi podejrzenie, że prowadzą agencję zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia.”,
  - c) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:
„8. W przypadku podejrzenia, że przepisy ustawy w zakresie, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie są przestrzegane, a nie ma możliwości ustalenia nazwy jednostki kontrolowanej, wystawia się upoważnienie w formie uproszczonej.”;
- 33) art. 62 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 62. 1. Wojewodowie przekazują ministrowi właściwemu do spraw pracy, do końca pierwszego kwartału roku, wyniki przeprowadzonych w roku poprzednim kontroli oraz ocenę przestrzegania przepisów ustawy.
2. Wojewodowie niezwłocznie powiadamiają ministra właściwego do spraw pracy o stwierdzonych przypadkach prowadzenia agencji zatrudnienia bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia oraz o przypadkach naruszenia warunków określonych w certyfikacie.
3. Wojewodowie niezwłocznie powiadamiają właściwego starostę o stwierdzonych przypadkach naruszenia przepisów ustawy przez bezrobotnego oraz przez pracodawcę.”;
- 34) art. 63 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 63. 1. Kto zatrudnia lub powierza wykonywanie innej pracy zarobkowej bezrobotnemu, nie zawiadamiając o tym właściwego powiatowego urzędu pracy, podlega karze grzywny nie niższej niż 500 zł, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Jeżeli zatrudniającym lub powierzającym wykonanie innej pracy zarobkowej jest przedsiębiorca lub osoba działająca w jego imieniu, podlega on karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.
3. Bezrobotny, który podjął zatrudnienie, inną pracą zarobkową lub działalność przynoszącą dochód bez powiadomienia o tym właściwego urzędu pracy, podlega karze grzywny nie niższej niż 500 zł.”;
- 35) art. 64—67 otrzymują brzmienie:
- „Art. 64. 1. Kto powierza wykonywanie pracy cudzoziemcowi nieposiadającemu zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1, lub na innym stanowisku albo na innych warunkach niż określone w ze-

zwoleniu, podlega karze grzywny nie niższe niż 3 000 zł.

2. Cudzoziemiec nieposiadający zezwolenia na osiedlenie się lub statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, który wykonuje pracę bez zezwolenia, o którym mowa w art. 50 ust. 1, podlega karze grzywny nie niższej niż 1 000 zł lub wydaleniemu zgodnie z przepisami o cudzoziemcach.

Art. 65. 1. Kto bez wymaganego wpisu do rejestru agencji zatrudnienia prowadzi agencję zatrudnienia, podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto, prowadząc agencję zatrudnienia, pobiera od osoby, dla której poszukuje zatrudnienia lub inne pracy zarobkowej, dodatkowe opłaty niewymienione w art. 47 ust. 2 pkt 8.

Art. 66. Kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na Fundusz Pracy lub nie opłaca ich w przewidzianym przepisami terminie,
- 2) nie zgłasza wymaganych przepisami danych lub zgłasza nieprawdziwe dane mające wpływ na wymiar składek na Fundusz Pracy bądź udziela w powyższym zakresie nieprawdziwych wyjaśnień lub odmawia ich udzielania,
- 3) ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania, zwłaszcza polityczne i religijne, lub ze względu na przynależność związkową — odmówi zatrudnienia kandydata na wolnym miejscu zatrudnienia lub miejscu przygotowania zawodowego,
- 4) prowadząc agencję zatrudnienia, nie przestrzega zasady zakazu dyskryminacji ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, orientację seksualną, przekonania, zwłaszcza polityczne lub religijne, lub ze względu na przynależność związkową

— podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.

Art. 67. Kto udaremnia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli przestrzegania przepisów ustawy, podlega karze grzywny nie niższej niż 3 000 zł.”;

36) po art. 67 dodaje się art. 67a w brzmieniu:

„Art. 67a. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 63—67, następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r.

Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683) po art. 70 dodaje się art. 70a w brzmieniu:

„Art. 70a. 1. Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe przekazują pracodawcom, u których realizowana jest praktyczna nauka zawodu w formie praktyk zawodowych, środki na pokrycie dodatków i premii wypłacanych pracownikom za wykonywanie obowiązków opiekunów praktyk zawodowych oraz opłacanych od nich składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Dofinansowanie zadań, o których mowa w ust. 1, odbywa się w ramach dotacji celowej z budżetu państwa.”.

Art. 3. 1. Prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego na zasadach określonych w przepisach ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2001 r., przysługuje bezrobotnym, którzy do dnia 12 stycznia 2002 r. spełnili warunki do ich nabycia.

2. Bezrobotni, o których mowa w ust. 1, nabywają prawo do zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego na swój wniosek od następnego dnia po dniu złożenia wniosku, nie wcześniej jednak niż od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Do umów o prace interwencyjne lub roboty publiczne zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pomioty posiadające w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy upoważnienie Ministra Pracy i Polityki Społecznej do prowadzenia pośrednictwa pracy lub kierowania do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych na podstawie przepisów dotychczasowych:

- 1) o terminie ważności do 2 lat — z mocy prawa uzyskują wpis do rejestru agencji zatrudnienia na czas wynikający z posiadanego upoważnienia,
- 2) bezterminowe — z mocy prawa uzyskują wpis do rejestru agencji zatrudnienia na okres do dnia 1 stycznia 2004 r.

3. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na prowadzeniu pośrednictwa pracy czasowej lub doradztwa personalnego są obowiązane uzyskać wpis do rejestru agencji zatrudnienia do dnia 1 stycznia 2004 r.

4. Do refundacji wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne młodocianych pracowników zatrudnionych na podstawie umów o pracę w celu przygotowania zawodowego zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2005 r.

5. Dodatki i premie należne pracownikom za wykonywanie obowiązków opiekunów praktyk uczniowskich oraz opłacone od nich składki na ubezpieczenia

społeczne za okres do dnia 31 grudnia 2002 r. wypłaca się na dotychczasowych zasadach, z zastrzeżeniem art. 28 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy.

6. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Sprawy, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto postępowanie odwoławcze lub postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych.

8. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienionych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych oraz mogą być zmienione na podstawie upoważnień w brzmieniu ustalonym niniejszą ustawą.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7, 15 i 26 w części dotyczącej art. 43 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

66

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 listopada 2002 r.

w sprawie uprawiania dalekowschodnich sportów i sztuk walki oraz kick-boxingu

Na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 889 i Nr 102, poz. 1115 oraz z 2002 r. Nr 4, poz. 31, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 130, poz. 1112 i Nr 207, poz. 1752) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania, kwalifikacje i sposób ich uzyskiwania, wynikające z nich uprawnienia, zasady nadawania, zawieszania i cofania tych uprawnień, wzory dokumentów stwierdzających te kwalifikacje i uprawnienia oraz szczególne zasady bezpieczeństwa obowiązujące przy uprawianiu dalekowschodnich sportów i sztuk walki oraz kick-boxingu.

§ 2. Do udziału w zajęciach w dalekowschodnich sportach i sztukach walki oraz kick-boxingu, zwanych dalej „sportami i sztukami walki”, jest niezbędne posiadanie:

- 1) zaświadczenia, wydanego przez lekarza posiadającego specjalizację w dziedzinie medycyny sportowej, o braku przeciwwskazań do uprawiania określonych sportów lub sztuk walki;
- 2) zgody przedstawiciela ustawowego, w przypadku osób niepełnoletnich;
- 3) umowy ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków.

§ 3. 1. Osoby do lat 12 mogą brać udział wyłącznie w zajęciach, treningach i zawodach w sportach i sztukach walki w formach bezkontaktowych, których uprawianie lub rywalizacja odbywa się w postaci demonstracji techniki albo walki reżyserowanej.

2. Osoby, które ukończyły 12 lat i uczestniczyły w treningach w formach bezkontaktowych, przez co najmniej 9 miesięcy, mogą być dopuszczone do udziału w zajęciach, treningach i zawodach, w sportach

i sztukach walki w formach z ograniczonym kontaktem, których zasady uprawiania lub rywalizacji nie przewidują możliwości pokonania przeciwnika przez zadawanie uderzeń rękami lub nogami z pełną siłą, a w walkach z bronią obszar zadawanych uderzeń jest ograniczony.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4, osoby, które ukończyły 16 lat, mogą być dopuszczone do zajęć, treningów i zawodów w sportach i sztukach walki w formach z pełnym kontaktem, których zasady uprawiania lub rywalizacji zezwalają na pokonanie przeciwnika, przez zadawanie uderzeń rękami lub nogami z pełną siłą, a w walkach z bronią obszar zadawanych uderzeń jest nieograniczony.

4. Granica wieku, o której mowa w ust. 3, może być obniżona do 14 lat w przypadku stosowania podczas zajęć, treningów i zawodów w sportach i sztukach walki sprzętu ochronnego.

§ 4. 1. Posiadanie kwalifikacji określających poziom wyszkolenia w sportach lub sztukach walki stwierdza się nadaniem odpowiedniego stopnia uczniowskiego lub mistrzowskiego.

2. Stopnie, o których mowa w ust. 1, nadaje lub cofa, a także zawiesza lub cofa wynikające z nich uprawnienia, w przypadkach wskazanych w rozporządzeniu, właściwy dla danego sportu i sztuki walki polski związek sportowy, a w dyscyplinach, w których nie działa polski związek sportowy, właściwy związek sportowy, zwane dalej „związkami sportowymi”.

3. Dokumentem stwierdzającym posiadanie uzyskanych stopni uczniowskich lub mistrzowskich jest odpowiednio dyplom uczniowski lub mistrzowski, których wzory zawierają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

4. Związki sportowe prowadzą rejestry wydanych dyplomów.